

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: 519/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

113/2011. (IV. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. október 1-jén előterjesztett **panaszát** a 2011. április 27-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a D. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben az alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. október 1-jén terjesztette elő panaszát a Testület D. Város Rendőrkapitányságnál kihelyezett formanyomtatványán. A panaszt a rendőrkapitányság 2010. október 7-én küldte meg a Testületnek.

1) Beadványában a panaszos sérelmezi, hogy 2010. szeptember 24-én este 10 óra körüli időben, egy dombóvári kávézóban zajlott rendőri igazoltatás során a rendőr (azonosító szám) tiszteletlenül és udvariatlanul járt el. A panaszos két unokaöccsével tartózkodott a kávézóban, amikor a rendőrök igazoltatás céljából beléptek a helyiségbe. A panaszos unokaöccseivel a pultnál ült, amikor a bepanaszolt rendőr hozzájuk lépett, és a következőket mondta: „Na fiúk, meg lehet fogni a söröket, és le lehet ülni egy asztalhoz! Nem kell itt akadályozni a rendőri intézkedést!” A panaszos és társai ezt követően szó nélkül leültek egy asztalhoz. Amikor

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

odament hozzájuk a „járőrök rangidős vezetője” – akit a panaszos régóta személyesen is ismer – a panaszos megjegyezte neki, hogy felhívhatná a beosztottja figyelmét, hogy intézkedését udvariasabban hajtsa végre. Ekkor a rendőr (azonosító szám) a panaszosra „támadt” azzal, hogy mi a panaszos gondja, majd közölte, hogy akkor reklamáljanak, ha „felnymja őket a falra”, és hozzátette, hogy „fiú”, pedig a panaszos a koránál fogva az apja is lehetne. A megalázó és udvariatlan intézkedést a panaszos unokaöccsei is tudják tanúsítani.

2) A Testület felhívására a panaszos beadványát a következőkkel egészítette ki.

Úgy véli, semmi oka nem volt arra az intézkedő rendőrnek – az „erőfitogtatástól” eltekintve –, hogy a pultról az asztalhoz küldje őt és két unokaöccsét, mivel a pultnál nem volt tömeg, rajtuk kívül csak egy negyedik személy tartózkodott ott. Megítélése szerint tehát nem akadályozták az igazoltatást, ennek ellenére a rendőri felszólításnak szó nélkül eleget tettek. A panaszos megjegyzi, hogy ő maga 47 éves, és a két unokaöccse sem kisgyerek már, miközben az intézkedő rendőr – korát tekintve – a fia lehetett volna.

Az események során a rendőri „razzia egység” vezetője, egy civil ruhás, tiszt rendfokozatú hölgy lépett a panaszos és unokaöccsei asztalához igazoltatást végezni, akit a panaszos látásból régóta ismer. Neki jelezte a panaszos véleményét beosztottja udvariatlanságáról. A panaszos utal rá, hogy annak ellenére, hogy nem jelölte meg, a jelenlévő rendőrök közül melyikük magatartását kifogásolja, a felettes rendőr mégis tudta, kiről van szó. Ebből a panaszos arra következtet, hogy a felettes is érezte, hogy az érintett rendőr magatartása nem volt megfelelő. Ekkor azonban odalépett egy rendőr (azonosító szám megadva), és a következőket mondta: „Mi a gond az intézkedéssel? Akkor panaszkodjon, ha felnymom a falra, fiú!”

A panaszos beadványa kiegészítésében rögzíti, hogy a panaszban említett támadás verbális volt, de megalázó jellegű. Úgy véli, törvénytisztelő, adófizető állampolgárként joggal várt el kulturált, udvarias rendőri fellépést.

3) A panaszos beadványában jelezte, hogy a sérelmezett intézkedésnél két unokaöccse is jelen volt, akiknek elérhetőségét a Testület rendelkezésére bocsátotta.

A panaszos egyik unokaöccse a Testület munkatársát telefonon arról tájékoztatta, hogy nem áll szándékában az ügygel kapcsolatos nyilatkozatot tenni, és a történetekkel összefüggő kérdésekre válaszolni.

A másik unokaöcs úgy nyilatkozott, hogy a sérelmezett intézkedés részleteire már nem igazán emlékszik. Annyit tud elmondani, hogy a panaszossal a szórakozóhely pultrjánál ültek, amikor egy rendőr lépett oda hozzájuk, és azt kérte, üljenek át egy asztalhoz. A rendőr egyedül szólította meg őket, stílusa lekezelő volt, tegeződve beszélt. Arra, hogy a kérést a rendőr indokolta volna, vagy hogy amiatt kérdést intéztek volna hozzá, nem emlékezett. Megjegyzi, hogy a helyiségben több rendőr is volt, de csak egyikük szólította meg őket. A későbbi eseményekről csak annyit tudott elmondani, hogy miután a panaszossal átültek egy asztalhoz, szóváltás alakult ki a panaszos és a rendőr között, de annak részleteit már nem tudta felidézni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A D. Városi Rendőrkapitányság vezetője a sérelmezett intézkedéssel összefüggésben a következő tájékoztatást nyújtotta.

A panaszos által megjelölt helyen és időben K. r. őrnagy, S. r. zászlós, Cs. r. főtörzsőrmester és P. r. őrmester hajtott végre intézkedést a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 30-31. §-ai alapján elrendelt fokozott ellenőrzés keretében. Fellépésük az „iskola rendőre” feladatterv részét képezte.

A panaszossal szemben K. r. őrnagy hajtott végre intézkedést: a D. Városi Rendőrkapitányság ügyeletén keresztül ellenőrizte a panaszos igazoltatás során megismert adatait, eljárásának jogalapja az említett fokozott ellenőrzés volt.

A panaszban említett azonosító szám S. r. zászlósé, aki a panaszossal szemben nem hajtott végre intézkedést, vele szóváltásba sem keveredett, megjegyzéssel ő a panaszost nem illette. Arra valóban megkérte a panaszost, hogy álljon távolabb a pulttól, és üljön le egy asztalhoz azért, hogy a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság és a Vám- és Pénzügyőrség munkatársai, akik az ellenőrzésben szintén részt vettek, elvégezhesék a feladataikat. A zászlós és a panaszos között azonban nem zajlott szóváltás. A panaszos a rendőr azon felhívására, hogy menjen odébb, nem mondott semmit, majd amikor a panaszos K. r. őrnagynak megjegyzést tett, arra valóban S. r. zls. válaszolt, de válaszára a panaszos szintén semmit sem reagált.

2) A D. Városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály szolgálatparancsnoka arról nyújtott felvilágosítást, hogy az „iskola rendőre” program keretén belül két alkalommal, szeptember 24-én és 28-án hajtott végre a szolgálatos állomány fokozott ellenőrzést. Annak célja a gyermekek védelme, a bűn- és baleset-megelőzés érdekében a gyermek- és fiatalok személyek részére történő szeszital és dohányáru értékesítés, valamint a fiatalok bűncselekmény áldozatává válásának megakadályozása volt. Az ellenőrzésben a közterületi és a bűnügyi állomány, valamint a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság és a Vám- és Pénzügyőrség vett részt. Az ellenőrzés célpontjai voltak a fiatalok által leginkább látogatott, bűnügyi szempontból legjobban fertőzött vendéglátóhelyek mellett a vasútállomások, az autóbusz pályaudvarok, az iskolák és a kollégiumok, valamint azok környéke. Az intézkedések végrehajtásában 12 rendőr, három pénzügyőr, illetve a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság két munkatársa vett részt.

A 14 érintett vendéglátóhelyek közül hárommal szemben szabtak ki pénzbírságot a hatóságok, a rendőrség összesen 172 személyt igazoltatott. Fiatalkorúak sérelmére elkövetett szabálysértés, illetve bűncselekmény nem jutott a rendőrség tudomására.

3) K. r. őrnagy jelentésben számolt be az „iskola rendőre” programra vonatkozó feladatterv alapján elvégzett intézkedésekről, az irat a panaszos által sérelmezett konkrét eseményekről azonban nem tesz említést.

4) S. r. zászlós meghallgatására a panaszolt rendőri fellépéssel összefüggésben 2010. november 16-án került sor. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a rendőr elmondta, hogy a sérelmezett események során K. r. őrnagy, P. r. őrmester, Cs. r. főtörzsőrmester, valamint a Vám- és Pénzügyőrség két munkatársa volt jelen a szórakozóhelyen. A rendőrök akcióterv keretében hajtottak végre az Rtv. 30-31. §-ai szerint fokozott ellenőrzést. Az akcióparancsnok a helyszínen személyesen nem volt jelen.

A panaszossal szemben a r. zászlós nem intézkedett, igazoltatását nem ő, hanem K. r. őrnagy hajtotta végre. A zászlós mindössze annyit kért a panaszostól, hogy társaival a szórakozóhely pultjától álljanak távolabb annak érdekében, hogy a Vám- és Pénzügyőrség munkatársai az ellenőrzéseket lefolytathassák. A panaszos a zászlós kérésének eleget tett, nem szólt semmit. Majd amikor K. r. őrnagy a panaszos igazoltatását végezte, a zászlós is odalépett, és hallotta, hogy a panaszos megjegyzést tesz azzal kapcsolatosan, hogy az őrnagy lehetne udvariasabb. A zászlós ekkor azt mondta, hogy a rendőrök nem viselkedtek udvariatlanul, amelyet követően a panaszos további megjegyzést nem tett. A panaszos két társa a történetekkel összefüggésben nem jelezte, hogy bármi problémájuk lenne.

A zászlós megjegyzi, hogy az események idején a szórakozóhely tele volt, ezért lehetséges, hogy a panaszos valamit félreértett. Továbbra is úgy véli, hogy nem járt el udvariatlanul a panaszossal szemben, és mivel intézkedést nem hajtott végre, az Rtv. 20. §-ában foglalt követelmények teljesítése nem volt kötelessége. A panaszos a történetek során a jelvéyszámát nem kérte el. Utal rá továbbá a zászlós, hogy aznap mintegy 100 főt voltak intézkedés alá, akik közül más nem élt panasszal.

5) A Testület az állásfoglalás II. részének 1)-4) pontjaiban említett iratok megismerését követően újabb megkereséssel fordult a rendőrséghez, és kérte K. r. őrnagy nyilatkoztatását a történetekről.

A rendőrség válaszul a Testület rendelkezésére bocsátotta az érintett rendőr meghallgatásáról 2011. március 11-én felvett jegyzőkönyvet.

K. r. őrnagy meghallgatása alkalmával elmondta, hogy a sérelmezett intézkedésnél rajta kívül jelen volt S. r. zls., P. r. őrm., Cs. r. főtörzs., valamint két fő a VPOP-tól. A rendőrök az Rtv. 30. §-a alapján, akcióterv keretében fokozott ellenőrzést hajtottak végre. A panaszossal szemben ő maga intézkedett, igazoltatását hajtotta végre.

Kérdésre válaszolva előadta továbbá, hogy S. r. zls. az intézkedés közben megkérte a panaszost, hogy a szórakozóhely pultjától álljon távolabb. A panaszos a kérésnek eleget tett, nem szólt a rendőrhöz.

Később, miközben a panaszos igazoltatását végezte, S. r. zls. is a közelben állt. A panaszos ekkor megjegyezte az őrnagynak, hogy udvariasabb módon is folytathatnák a rendőrök az intézkedést, azt ugyanakkor, hogy az intézkedésük mely részét kifogásolta, nem részletezte. S. r. zls. – aki a megjegyzést hallotta – ezt követően, az események során másodszor szólt a panaszoshoz, és azt válaszolta, hogy a rendőrök nem voltak vele udvariatlanok. Az őrnagy a panaszos megjegyzésére nem reagált. A rövid szóváltást követően a panaszos nem tett újabb megjegyzést, kifogást nem emelt.

Az őrnagy lehetségesnek tartja, hogy – mivel a szórakozóhely tele volt – a panaszos valamit félreértett. Egyéb indokot nem tud elképzelni, amely a panaszoszt a panasz benyújtására sarkallhatta. Határozottan kijelenti továbbá, hogy csupán a fent említett két megjegyzés hangzott el a panaszos és S. r. zls. között, amely nem volt sem udvariatlannak, sem durvának nevezhető, és az érintettek nem is emelt hangon mondták.

III.

1) A Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy hatásköri szabályai alapján a panaszosi sérelmek vizsgálatát elvégezheti-e.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az Rtv. fenti rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe tartoznak mindazok a rendőri intézkedések, kötelezettségszegések, mulasztások, stb., amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell. Erre az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése teremt lehetőséget, amely szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni.

Mint hogy a bepanaszolt rendőr szolgálati beosztásában meghatározott feladata körében hívta fel a panaszoszt arra, hogy a pultról üljön át egy asztalhoz, majd a panaszos ezzel kapcsolatban megfogalmazott kifogására reagált, nyilvánvaló, hogy a tevékenysége során figyelembe kellett vennie mindazokat a törvényes előírásokat, amelyek a rendőri fellépésre általában vonatkoznak, így az Rtv. 2. §-át is, amelynek (1) bekezdése értelmében „a Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Amennyiben a rendőri fellépés az emberi méltóság tiszteletben tartása kötelezettségének nem felelt meg, úgy az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdésének sérelmét jelentette, amelynek vizsgálatára az Rtv. 92. §-a a Testületnek hatáskört biztosít.

Emellett figyelembe veendő a Testület korábbi állásfoglalásaiban is rögzített [lásd például: a 40/2009. (III. 4.) és a 66/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalásokat] azon gyakorlata, amely szerint a rendőr és az intézkedés alá vont személy viszonya nem egyenrangú felek közötti viszony (a rendőr nem magánszemélyként intézett kérést a panaszoshoz), hanem az Rtv.-beli esetleges szabályozatlansága ellenére is közhatalmi elemet tartalmazó reláció, ezért a Testületnek akkor is érdemben vizsgálnia kell, hogy e viszonyon belül a bepanaszolt rendőr követett-e el jogsértést, ha nincs az adott ügyben az Rtv. V. vagy VI. fejezetében kifejezetten nevesített intézkedés vagy kényszerítő-eszköz használat.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján ezért vizsgálat tárgyává tette a panaszban említett azonosító számmal rendelkező zászlós az intézkedés helyszínén tanúsított magatartását.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ában foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz és az 54. § (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

2) A konkrét esetben a panaszos a zászlós magatartását két vonatkozásban sérelmezte. Egyrészt azt kifogásolta, hogy ok nélkül és lekezelő hangnemben küldte el őt és két társát a szórakozóhelyiség pultjától, másrészt pedig sértőnek érezte a zászlós megjegyzését, amelyet azt követően tett, hogy a panaszos az őt igazoltató őrnagy figyelmét felhívta a zászlós udvariatlan eljárására.

a) A panaszos elmondása szerint unokaöccseivel a pultnál ült, amikor a panaszolt rendőr hozzájuk lépett, és a következőket mondta: „Na fiúk, meg lehet fogni a söröket, és le lehet ülni egy asztalhoz! Nem kell itt akadályozni a rendőri intézkedést!” A panaszos úgy véli, semmi oka nem volt arra az intézkedő rendőrnek, hogy a pulttól az asztalhoz küldje őt és két unokaöcsét, ők azonban a kérésnek szó nélkül eleget tettek.

A panaszos nyilatkozó unokaöccse a történetekkel összefüggésben annyit tudott elmondani, hogy a szórakozóhely pultjánál ültek, amikor egy rendőr lépett hozzájuk, és azt kérte, hogy üljenek át egy asztalhoz.

Az eljáró rendőr a panaszosi sérelemmel összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy valóban azt kérte a panaszostól, hogy társaival a szórakozóhely pultjától álljanak távolabb annak érdekében, hogy a Vám- és Pénzügyőrség munkatársai a feladatkörükbe tartozó ellenőrzéseket lefolytathassák.

A rendőrségi iratok alátámasztják a rendőr azon előadását, miszerint a sérelmezett események idején lezajlott rendőri fellépés egy olyan akció részét képezte, amelynek során a rendőrök más hatóságok, konkrétan a Vám- és Pénzügyőrség munkatársaival együttműködve jártak el. Így nem volt oka a Testületnek kétségbe vonni a zászlós előadásának valóságtartalmát abban a vonatkozásban, hogy a panaszoshoz és társaihoz a kifogásolt kérést azért intézte, mert szükségesnek találta a pulttól való távozásukat annak érdekében, hogy az említett másik hatóság munkatársai helyet kapjanak feladataik elvégzéséhez.

A Testület megítélése szerint a rendőr által megjelölt körülmények kellő indokot jelentett a panaszolt átültetéséhez, így ezzel kapcsolatban jogsérelem lehetősége nem merült fel.

Más következtetésre jutott azonban a Testület a rendőri felhívás hangnemével kapcsolatban.

Az Rtv. fent idézett 2. § (1) bekezdése értelmében „a Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexének (a továbbiakban: Etikai Kódex) 5. pontja szerint „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el”. Bár az Etikai Kódexben foglaltak nem minősülnek normatív előírásoknak, mégis alapjaiban határozzák meg a rendőri hivatás értékeit, és erkölcsi iránymutatásul szolgálnak a rendőrség és az egyes rendőrök számára.

A Testület a fenti rendelkezésekre hivatkozással számos korábbi állásfoglalásban is leszögezte már álláspontját, miszerint az intézkedő rendőröktől – mint közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Véleményét – amelyet a konkrét esetben is irányadónak tekint – 64/2008. (VIII. 18.) számú állásfoglalásban az alábbiak szerint foglalta össze. „A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is elsősorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket.”

Ellentmondás áll fent a panaszos és a rendőr elmondása között abban a tekintetben, hogy a rendőr milyen módon szólította fel a panaszost arra, hogy a pultról egy asztalhoz üljön át. A panaszos által szó szerint idézett megfogalmazás nyilvánvalóan nem minősíthető udvariasnak, és nem felel meg annak a mércének, amelyet az Rtv. 2. §-a, illetve az Etikai Kódex idézett rendelkezése állít a rendőrökkel szemben.

A Testület az ellentmondást a panaszos javára oldotta fel azon az alapon, hogy a panaszos – az őt igazgató K. r. őrnagy elmondása szerint is – még a helyszínen kifogást emelt azzal a hangnemmel kapcsolatban, ahogyan őt és társait a bepanaszolt rendőr a pultról elküldte, vállalva adott esetben azt is, hogy e kifogása kapcsán az érintett rendőrrel helyben szembesítsék.

Ez a körülmény – kiegészülve a panaszos egyik unokaöccsének azon nyilatkozatával, hogy az őket átültető rendőr stílusa lekezelő volt – a Testület szerint a panaszos nyilatkozatának hitelét kellőképpen megerősíti ahhoz, hogy az a tényállás megállapításának alapját képezze.

A Testület ennek alapján megállapította, hogy a panaszost a panasszal érintett rendőr olyan módon szólította fel a pultról való távozásra, amely nem felel meg az Rtv. 2. §-ában foglalt követelményeknek, és ezzel megsértette a panaszos méltóságát.

b) A panaszos előadása szerint, amikor odament hozzájuk a „járőrök rangidős vezetője” – akit a panaszos régóta személyesen is ismer – a panaszos megjegyezte neki, hogy felhívhatná a beosztottja figyelmét, hogy intézkedését udvariasabban hajtja végre. A zászlós ekkor kérdőre vonta a panaszost, hogy mi gondja, majd közölte, hogy akkor reklamáljanak, ha „felnyomja őket a falra”, és hozzátette, hogy „fiú”, pedig a panaszos koránál fogva az apja is lehetne.

A panaszos nyilatkozó unokaöccse az események ezen részére nem emlékezett, csupán azt tudta felidézni, hogy szóváltás zajlott a panaszos és a rendőrök között, utalt rá ugyanakkor, hogy S. r. zls. az események során lekezelő hangnemben, tegeződve szólt a panaszoshoz.

A rendőr a történésekkel kapcsolatosan azt nyilatkozta, hogy amikor a r. őrnagy a panaszos igazoltatását végezte, a zászlós is odalépett, és hallotta, hogy a panaszos megjegyzést tesz azzal kapcsolatosan, hogy az őrnagy lehetne udvariasabb. A zászlós ekkor azt mondta, hogy a rendőrök nem viselkedtek udvariatlanul, amelyet követően a panaszos további megjegyzést nem tett. A panaszos két társa a történetekkel összefüggésben nem jelezte, hogy bármi problémájuk lenne.

Az őrnagy a történetekről az alábbiakat adta elő. Miközben a panaszos igazoltatását végezte, S. r. zls. is a közelben állt. A panaszos ekkor megjegyezte az őrnagynak, hogy udvariasabb módon is folytathatnák a rendőrök az intézkedést, azt ugyanakkor, hogy az intézkedésünk mely részét kifogásolta, nem részletezte. S. r. zls. – aki a megjegyzést hallotta – ezt követően, az események során másodszor szólt a panaszoshoz, és azt válaszolta, hogy a rendőrök nem voltak vele udvariatlanok. Az őrnagy a panaszos megjegyzésére nem reagált. A rövid szóváltást követően a panaszos nem tett újabb megjegyzést, kifogást nem emelt. Az őrnagy lehetségesnek tartja, hogy – mivel a szórakozóhely tele volt – a panaszos valamit félreértett. Egyéb indokot nem tud elképzelni, amely a panaszoszt a panasz benyújtására sarkallhatta. Határozottan kijelenti továbbá, hogy csupán a fent említett két megjegyzés hangzott el a panaszos és S. r. zls. között, amely nem volt sem udvariatlannak, sem durvának nevezhető, és az érintettek nem is emelt hangon mondták.

Tekintettel arra, hogy a bepanaszolt rendőr második megnyilatkozása kapcsán a panaszos elmondást a panaszoszt igazoltató r. őrnagy nyilatkozata cáfolja, és hogy azzal kapcsolatban nem áll fent olyan körülmény, amely olyan módon tenné lehetővé következtetések levonását, mint a helyszíni panasztétel ténye az első kijelentéssel kapcsolatban, a Testület nem tudott megalapozott döntést hozni abban a kérdésben, hogy az érintett rendőr pontosan mit mondott, és megnyilvánulása alkalmas volt-e a panaszos emberi méltóságának csorbítására.

A fentiek alapján a rendőr által az igazoltatást követően használt hangnem alapjogot sértő jellege, és azzal összefüggésben a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának megsértése nem volt megállapítható.

IV.

A Testület elfogadta a rendőrség állítását – miszerint a jelen lévő Vám- és Pénzügyőrség munkatársainak volt szüksége helyre a szórakozóhelyen a bárpult mellett – és úgy ítélte meg, hogy nem merült fel a jogsérelem lehetősége a panaszos azon sérelme kapcsán, hogy őt a bepanaszolt rendőr felszólította, hogy hagyja el a bárpultot, és máshol foglaljon helyet. Megállapította viszont a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának sérelmét a felszólítás udvariatlan hangnemével kapcsolatban. Ezt támasztotta alá az intézkedő rendőr azon elmondása, miszerint a panaszos már a helyszínen is kifogást emelt a hangnemmél kapcsolatban, továbbá a panaszos unokaöccsének nyilatkozata, miszerint a bepanaszolt rendőr stílusa lekezelő volt. Az igazoltatást követően használt hangnem tekintetében az emberi méltósághoz való jog sérelme nem volt megállapítható a panaszos és a rendőri előadások ellentmondása miatt.

A Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos sérelmére megvalósult jogsértés nem éri el a súlyosság azon fokát, amely indokolta volna az ügy megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért – figyelemmel az Rtv. 93. § (2) bekezdésében foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. április 27.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZBÍZOTTSÁG